

schtož Doł rjekasche; do
Knihow Žiwjenja smy tu,
džež Wumoženi steja, njetk
sapisani skrwju.

Posnacze.

184. Schtuž Bohu
Werschn rc.

Wot; lubuje schje
człowske Džjeczi a
Sbožnoszi sam wuswo-
li, duž schizy Kjeschnizy
su w Sswjeczi psches
jeho Ssyna wżuboszi;
Kiz Wotjom rune Boj-
stwo ma a jeho Wolu
dokonja:

2. My smy schaf junu
daczi jemu, dnž je so sa
Ssrjednika dał, my słus-
schamy tak schizy jemu,
won je nam swjernje
pokasał; so so ton Dar
mu spodoba, Kiz jemu
luba Kuka da.

185. To Czjeło zemny pore-
bacž rc.

To Wuswolenje mamy
my we Jeho Kanach
jeniczaj: Jehnio je nasch

Džjel Wefelja, a nascha
Sbožnosz jeniczka:

2. Nech moje Polada-
nie dže na jeho Czjeło
sbljednene; nech wjeho
Boku wotpocznu a
schitko druhe sapomnju.

Napominanje.

186. Ma swoj hegen Łoß rc.

O wy wuswolene
Džjeczi! stajnje spomnžce
na to scho, schtož je czinicž
na tym Sswjeczi, schit-
kim salejži so to: Łowu
sbjehacž, a niz ljezacž,
newjesze wy, schto wam
słuscha? Newesta je na-
scha Duscha:

2. Wachujcže, a kupcže
Wolij, njetk Polnozy
Czas tu je, sbožny je,
Kiz ktemu swoli, a te
Łampy pytacž dže; ton
Knes wola, kraßne Ssło-
wa, schtož czi Posłi Mje-
ra praja: njetk Kwas
pschindže, Halleluja.

187. Jesu!